

אם בישראל

דברי חיזוק לאישה היהודייה

קשיים וניסיונות

את אשר יאהב ד' יוכיח

"כי את אשר יאהב ד' יוכיח, וכאב את בן ירצה" (משלי ג, יב)

את אשר יאהב ד' יוכיח, למען לא יישאר עליו כתם עוון אשר ימעט האהבה, ולמען הוסיף על הכנעת לבו, ופן תמעט השלוחה את המורא מעליו, ולמען הרבות שכרו, ואין טובה בעולם הזה שתערך לזאת.

כאב יוכיח את בן ירצה, אם יש לאב בנים הרבה, הבן אשר יאהב וירצה מכל בניו אותו יוכיח מכלם וישקוד על מוסרו, למען יהיה כולו יפה במידתו ומום אין בו, על כן יוכיח ד' יתברך את אשר יאהב מיתר ההמון, וכתוב "ד' צדיק יבחן" (תהלים יא, ה)

גם יש לפרש וכאב את בן ירצה, אחר שיוכיח האדם יוסיף לרצותו כאב שיוסיף לרחם על הבן אחר התוכחות ולכפול חמלתו עליו.

(רבנו יונה, שם)

הערך הטמון בייסורים

הרבנית שטיינמן ע"ה הייתה מושכת אותי ללכת ולבקר קשישים. המחזות שנגלו בפנינו היו מעוררי רחמים. אתה רואה אנשים שבימי חייהם היו ברום הפסגה וההשפעה, וכעת מוטלים בביזיון.

פעם אחת, כאשר סיימנו ביקור, לא התאפקתי ואמרתי בקול: "הלזה חיים ייקרא! מה יש לאותן בריות מלבד ביזיונות ועגמת נפש!"

היא שמעה זאת והזדעזעה: "איך את מדברת? האם יש לנו מושג בכל שעה ובכל דקה מחייהם כמה עוונות נמחלים להם?!"

(מעדותה של שכנתה הרבנית ישראלון תחי' / מוסף יתד נאמן "בזכות נשים צדקניות")

באחרית ימיה של הרבנית רחל טולדנו ע"ה, אשת חבר לגאון רבי ברוך טולדנו זצ"ל, אשר זכתה להקים משפחה מפוארת בתלמידי חכמים מופלגים, מוטלת הייתה על מיטת חוליה, ולא הייתה מסוגלת לאכול. היא הוזנה דרך הוורידים, וייסוריה מכך היו קשים מאוד. בנותיה באו לשאול את הגאון הרב זילברשטיין שליט"א האם יש להמשיך ולזונה כך על אף הייסורים הקשים שבעקבות כך.

הרב אמר להם לשאול את פיה של הצדקת ולומר לה: "את נכס לעם ישראל כולו, את אם לתלמידי חכמים מרביצי תורה מופלגים, ובזכויותיך הרבות ובזכות ייסוריך מיטיב ד' יתברך עם עם ישראל כולו! האם תוכלי להתגבר ולחיות? עשי זאת למעננו!"

כששמעה זאת הרבנית הסכימה להמשיך ולסבול, ואכן היא זכתה והוסיפה לחיות ולקיים מצוות עוד מספר שבועות לאחר מכן.

(הרב אשר ברגמן / הגדה לבית יעקב)

מתנות שמים

כל אדם - סבל הוא לקשיי החיים.

כאשר הסבל מקבל במתנה סכום גדול של ממון, והוא הוכש רהיטים, מכשירי חשמל וציוד עבור ביתו, גם אם משקלם כבד, לא יקשה עליו לשאתם. העובדה שמתנות יקרות ערך אלו ניתנו לו, היא הנוסכת בו כוחות מופלאים לשאת אותן בקלות ובשמחה.

עליך, בתי, להשכיל לראות בכל ניסיונות החיים, עם כל קשייהם, מתנות שמים יקרות ערך לטובתך בעולם הזה ובעולם הבא. או אז תגלי בנפשך כוחות אדירים לשאתן בקלות, בשמחה ובטוב לבב...

(הרבנית ר' לפידות / שירת הבית היהודי)

הבחירה בידינו

החזון איש זצ"ל אמר פעם בפני הגאון רבי שמריהו גריינמן זצ"ל נתיב ודרך לילך בהם בטח במרוץ החיים. וכה היו דבריו:

הכל עוברים את מסע החיים בעולם, אלא שיש המקבלים את כל מאורעותיהם מתוך שמחה מתמדת, ואחרים מקבלים את אותם דברים בעצב ובבכי.

הנגזר בין כך ובין כך לא ישתנה. אם כן, הרי מוטב לעבור זאת עם חיוך...

(הרב ירוב / מעשה איש, עמי קנה)

אין לנו שליטה על נסיבות חיינו, אולם יש לנו בחירה חופשית, בעמדנו על פרשת דרכים, להחליט על איזו דרך אנו מציבות את רגלינו: אם ח"ו על הדרך שהתמרור בצידה מאותת "התמוטטות", או על הדרך שהתמרור בצידה מאותת "התמודדות".

אין הדבר תלוי אלא בך! הבחירה היחידה עבורנו היא - "ובחרת בחיים", ב"יש סיכוי", בתקווה.

(הרבנית ר' לפידות / שירת הבית היהודי)

בכל מצב, גם אם נראה הוא קשה, ניתן לראות גם את הצד החיובי, ולמצוא מעט נחמה.

אל מרן הגאון הסטייפלר זצ"ל, הגיע יהודי שהתאלמן זה לא מכבר כדי לשפוך את ליבו בפניו. נטל הסטייפלר את ידו ואמר לו: "גם אני במצבך - אלמן זה זמן מה. גם לי קשה מאוד. אמנם מטפלים בי במסירות, אך עדיין לא קל..."

הסטייפלר הוסיף: "חשבתי הרבה על העניין, ונוכחתי לראות שכך ברא הקב"ה את העולם: אין שני בני הזוג נפטרים יחד, אלא האחד מת קודם, ובן הזוג שנשאר סובל ממיתתו. אילו היינו נשאלים לרצוננו, הן לא היינו אומרים שברצוננו למות קודם... לפיכך עלינו, החיים, להודות לקב"ה על שנתן לנו חיים!"

כך יצא היהודי השבור מחוזק ומעודד מביתו של הסטייפלר.

(הרב אשר ברגמן / הגדה לבית יעקב)